

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het college, heeft op 23 oktober 2017 uitspraak gedaan op het beroep van

....., verder: appellante,

welk beroep was gericht tegen

de beslissing van **de voorzitter van de examencommissie ESL**, namens de decaan van de Erasmus School of Law, hierna: verweerder, waarbij aan appellante een negatief bindend studieadvies is gegeven.

I. Ontstaan en loop van het geding

.....(gemachtigde) heeft namens appellante op 6 september 2017 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerder d.d. 23 augustus 2017, waarbij aan haar een negatief bindend studieadvies is gegeven. Het college ontving van verweerder een verweerschrift d.d. 18 september 2017.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 23 oktober 2017. Appellante is in het bijzijn van haar gemachtigde ter zitting verschenen. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door, vicevoorzitter van verweerder.

II. Motivering

1. Appellante heeft aan het einde van het studiejaar 2016-2017 37,5 studiepunten behaald aan bachelor-1 vakken van de bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid. Hiermee voldoet appellante niet aan de norm van het bindend studieadvies. Deze houdt in dat aan het einde van het eerste jaar van inschrijving alle onderdelen van het onderwijsprogramma van bachelor -1 moeten zijn behaald (60 studiepunten). Aan appellante is een negatief bsa gegeven. Hiertegen komt zij in beroep.

In haar beroepschrift geeft appellante aan -kort samengevat- dat zij vanwege persoonlijke familieomstandigheden niet aan de bsa norm heeft kunnen voldoen. Appellante licht toe dat haar moeder in 2014 een ernstig verkeersongeval heeft gehad, dat aanzienlijke fysieke en emotionele schade heeft aangericht. Haar moeder heeft veel zorg nodig en is in grote mate afhankelijk van de hulp van anderen voor het verrichten van de algemene dagelijkse levensverrichtingen. In de praktijk is er sprake van een constante hulpvraag van moeder. Deze zorg is met name op de schouders van appellante en haar (nog thuiswonende) zus terecht gekomen. Aangezien haar zus het afgelopen studiejaar 5 dagen per week naar een MBO opleiding ging, was het vooral appellante die met deze zorgtaken was belast. Vanwege de

aanhoudende zorg voor haar moeder heeft appellante zich veel minder effectief kunnen richten op haar studie dan andere studenten zonder dergelijke zorgtaak. Appellante heeft overwogen de studie in deeltijd te doen maar omdat zij het idee had dat zij zich in dat geval toch niet volledig op de studie kon focussen, heeft zij daarvan afgezien. Appellante zegt fulltime bezig te willen zijn met de stof. Appellante ging er aan het begin van het studiejaar vanuit dat de zorgtaken thuis wel te combineren waren met haar studie. Appellante licht ter zitting toe dat de situatie in de loop van december 2016 veranderde. Nadat de thuiszorg eind december 2016 was gestopt, besprak appellante met haar zus hoe zij de zorg voor hun moeder verder zouden oppakken. Appellante wist op dat moment niet hoe zwaar het zou gaan worden. In februari/maart 2017 realiseerde appellante zich dat in de ontstane situatie de combinatie studie en zorgtaken thuis niet meer reëel was. Appellante is toen naar de studieadviseur gegaan.

Gemachtigde stelt verder de gehanteerde bsa-norm aan de kaak. Naar zijn mening is de 60 punten norm in strijd met doel en strekking van de wet. Gemachtigde verwijst naar een uitspraak van het CBHO in 2015. Gemachtigde bestrijdt dat appellante niet geschikt geacht moet worden voor de opleiding, gelet op haar persoonlijke omstandigheden.

2. Verweerder geeft ter zitting aan dat zij de persoonlijke omstandigheden van appellante niet heeft ontkend. Anderzijds, het onderwijssysteem aan ESL is zoals het is. Zo geldt er een aanwezigheidsplicht voor colleges. Wanneer een student aan ESL wil gaan studeren moet hij zich afvragen of hij de studie met alle colleges, tentamens etc. kan combineren met het leven dat hij leidt, zo zegt verweerder. Verweerder wijst erop dat de deeltijd studie minder verplichte momenten kent dan de fulltime opleiding. Gemachtigde merkt naar aanleiding hiervan op dat deeltijd een goede optie had kunnen zijn, maar bij aanvang van de studie in september 2016 zag het er anders uit. In december 2016 veranderde de situatie doordat de thuiszorg stopte en toen nog veel meer zorgtaken op appellante neerkwamen, aldus gemachtigde.

Verweerder zegt voorts appellante te hebben gewezen op de mogelijkheid om zich voor 1 februari 2017 uit te schrijven, waarna zij desgewenst in september 2017 opnieuw zou kunnen beginnen. Appellante heeft van die mogelijkheid geen gebruik gemaakt.

Verweerder werpt de vraag op hoever zij moet gaan in het betrekken van zorg voor familieleden bij het bepalen van het bsa. Verweerder merkt op dat de omstandigheden al speelden voordat het studiejaar was begonnen. Dat is iets anders dan een persoonlijke omstandigheid die zich gedurende het studiejaar aandient.

Wat betreft het beroep tegen de studiepuntennorm van 60 studiepunten merkt verweerder op dat tegen de hoogte van de norm zelf geen beroep kan worden ingesteld. Het systeem is zoals het is. Verweerder wijst erop dat het bsa niet enkel draait om het behalen van 60 studiepunten. Het is immers voor studenten mogelijk om meerdere vijven te compenseren in het eerste jaar. Bovendien kunnen twee vakken worden herkanst.

3. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Op grond van artikel 7.8b, derde lid van de WHW kan aan een studieadvies door of namens de decaan van de opleiding een afwijzing worden verbonden, op grond waarvan de student zich niet meer voor dezelfde opleiding kan inschrijven. Een dergelijke afwijzing kan slechts worden gegeven indien de student met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt geacht wordt voor de opleiding, omdat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die daaromtrent zijn gesteld. De bedoelde norm houdt in dat aan het einde van het eerste jaar van inschrijving alle 60 studiepunten moeten zijn behaald van het cursusjaar B1.

Vaststaat dat appellante aan het einde van het studiejaar 2016-2017 niet heeft voldaan aan de norm van het bindend studieadvies. Als verklaring daarvoor heeft appellante persoonlijke familieomstandigheden aangevoerd. De door appellante aangevoerde familieomstandigheden zijn door verweerder niet betwist en staan daarmee vast. Voor het college is het voldoende komen vast te staan dat de familieomstandigheden de studieprestaties van appellante negatief hebben beïnvloed. Een causaal verband tussen hetgeen appellante hieromtrent heeft aangevoerd en de behaalde studieresultaten is naar het oordeel van het college genoegzaam aangetoond. Dat de omstandigheden waarop appellante zich beroept al aanwezig waren voor aanvang van het studiejaar leidt naar het oordeel van het college niet tot de conclusie die verweerder daaraan verbindt. Het college neemt daarbij in beschouwing dat voor appellante de wijzigingen in de omstandigheden zoals die zich gedurende het jaar manifesteerden, niet voorzienbaar waren.

Naar het oordeel van het college is in de onderhavige casus geen plaats voor een negatief bsa. Het bestreden besluit kan derhalve niet in stand blijven. Het beroep is gegrond.

III. Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellante gegrond, vernietigt het bestreden bsa-besluit en draagt verweerder op om met inachtneming van de overwegingen van het college een nieuw besluit te nemen binnen twee weken na verzending van deze uitspraak.

Het college veroordeelt verweerder tot vergoeding van bij appellante in verband met de behandeling van het beroep bij het college opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 990,- geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.